

www.merhabahaber.com

Cilt: 15 • Sayı: 17
10 HAZİRAN 2015 ÇARŞAMBA

Merhaba

gazetesinin her **Çarşamba**
okurlarına armağanıdır.

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **M. Ali UZ - Serdar CEYLAN**
maluz@merhabagazetesi.com.tr • srceylan@hotmail.com

45. SANAT YILINDA

**HÜSEYİN
ÖKSÜZ**

ÖZEL SAYISI - 2

Kuddûsi
DOĞAN

HATTAT HÜSEYİN ÖKSÜZ HOCAMIZ HAKKINDA BİR KAÇ SÖZ

Hat sanatına Konya İlâhiyat Fakültesi'nde okurken 1987 yılında seçmeli ders olarak başlamış ve okul bitene kadar (1991) merhum Fevzi Günüş hocamızdan Rik'a meşklerini tamamlamıştım. Ben o yıllarda Fatih-Işıklar semtinde bulunan Geçit Camiinde müezzinlik de yapıyordum. Okul bitince Hocaya gitmeye bir süre ara vermiş, daha doğrusu kendi kendime birşeyler yapabileceğimi zannederek meşk yazmayı bırakmış,

fakat eski üstadların yazılarını taklid etmeye çalışarak bir şeyler vücuda getirmeye çalışmıştım. Gözüm Sülüs ve Nesih yazıdaydı. Halbuki daha doğru dürüst kâğıt boyamayı ve âharlamayı bile öğrenmemiştim. Ne kadar uğraşsam bir türlü olmuyordu. İyi olan şeydu ki, yazdıklarımın güzel olmadığını fark ediyor, beğenmiyordum.

Mahallemizde oturan ve Hüseyin Öksüz Beyin öğrencisi olduğumu öğrendiğim Tahir Güçlü Bey vasıtasıyla o gün bu gün devam eden bir bereketli ilişkinin içine girmiş, eczacı, neyzen ve hattat Hüseyin Öksüz Hocamızla tanışmıştık. Hocanın cumartesi günleri ders verdiği Toptancılar Camii mahallemize oldukça yakındı. Fevzi Günüş Beyden Rik'a meşklerini tamamladığımı ve izni olursa kendisinden de Sülüs ve Nesih yazıları meşk etmek istediğimi söyledim. Kabul etti ve ertesi hafta biz derse başladık. Yanlış hatırlamıyorsam 1992 yılının güz aylarıydı.

1998 yılı eylül ayına kadar derslerimiz kesintisiz devam etti. Hocamız kış aylarında pazar günleri Bölge Yazma Eserler Kütüphanesinde de ders veriyordu ve ben hem Toptancılar Camiindeki derslere hem de Kütüphanedeki derslere devam ediyordum. Bu arada ben gerekli kursları bitirmiş, Erzurum'un Narman ilçesine müftü olarak

Merhaba
Akademik Sayfalar

Hattat Hamit Aytaç

atanmışım. Derslerimiz birkaç yıl da mektupla devam etti. Nihayet 2003 yılında Hocamız bizi Sülüs-Nesih icazetnâmesiyle ödüllendirmiş oldu. Tabii ki ondan sonra Konya'ya her gelişimizde ziyaretlerimiz, yazı üzerine müzâkere ve mütâlaalarımız devam etti, inşallah ömrümüzün sonuna kadar da devam edecek.

Çeyrek asırlık bir hoca-talebe ilişkisinin ardından geriye dönüp baktığımda Hüseyin Hocamızla ilgili olarak şunların altını çizmem lazım:

Bir Hadis-i Şerifte: “Mü'min güzel koku satan kimseye benzer, onunla oturursan sana faydası dokunur, beraber yürürsen sana faydası dokunur, ortak olup beraber iş yaparsan yine sana faydası dokunur.” (Taberani,12/319) buyurulmuştur. Atalarımız da “Üzüm üzüme baka baka kararır” demişlerdir. El hak doğrudur. Ben de insanın beraber oturup kalktığı, sıkça görüştüğü, sohbetinde bulunduğu kişiler-

den etkileneceğine, bunların hayat anlayışına tesir edeceğine inanıyorum. Meclisinde bulunduğumuz güzel insanların bizlere ne ufuklar açtığını, açacağını hep yaşamışızdır. Bunları şunun için zikrettim: Prof. Emine Yeniterzi hanımefendinin yayınladığı Mevlânâ Âşığı Konyalı Bir Şair Veysel Öksüz adlı Hüseyin Öksüz hocamızın babası merhum şair Veysel Öksüz'ün hayatı ve şiirlerini hâvi eserin arka sayfalarında bazı fotoğraflar var. Merhum Veysel Öksüz ve hocamız Hüseyin Beyin de içinde yer aldığı meclislere bir bakar mısınız? Ali Ulvi Kurucular, Abdullah Rızalar, Hulusi Bayballar, Tahir Büyükkörükçüler, Necdet Yaşarlar, Bekir Sıtkı Sezginler, Uğur Dermanlar, Kemal Eraslanlar, Cinuçen Beyler, Sadreddin Özçimiler, Halil İbrahim Sayarlar, Durmuş Sert, Selahaddin Hidayetoğlu ve Hasan Özönder hocalarımız... Yakın geçmişimizde ve günümüzde Konya'nın ve ülkemizin dini ve sanat hayatında iz bırakan, he-

Çiçek Derman, Uğur Derman ve Hüseyin Öksüz.

Ziya Kurucu ile Hüseyin Öksüz

pimizin gıpta ederek anıp görmeyi arzu ettiğimiz ve bazıları rahmet-i Rahman'a kavuşmuş âlimler, sanatkârlar, vakıf adamlar... Sanatkâr olmanın ötesinde her biri bir ahlâk ve edeb âbidesi büyükler... Bir çoğu burada ve eminim fotoğraflarda yer almayan daha nice dost meclisleri ve mümtaz insanlar... İşte Hüseyin hocamızın muhitinde bulunduğu simalar... İşte Hüseyin hocamızı besleyen münbit topraklarda neşvünema bulan ulu çınarlar... Hocamızın yetişmesinde, muvaffakiyetinde bütün bunların payı olsa gerektir. Bunlara bir de Hâmid Aytaç gibi Osmanlılardan kalan dev bir hattatı hoca olarak bulduğunuzu düşünün... Efendim, bütün bunlar herkese nasip olmayan bir baht ve talihtir, Allah'ın bir lütfudur. Bir de,

*Ey güzeller güzeli feda olsun can sana
Güzellik nedir bilmez, olmayan hayran sana*
diyen şair babanız varsa, bu güzellik elbette yüzünüze, hayatınıza, sanatınıza yansiyacaktır.

Hüseyin hocamızın temayüz etmiş bazı hasletlerini -benim görebildiğim ve tanıyabildiğim kadarıyla- zikredecek olursak, şunları söyleyebiliriz:

Bir kere Hocamız memur zihniyetiyle, "vazifemi yaparım keyfime bakarım" edasıyla çalışan ve âdet yerini bulsun diye ders veren bir hoca değildir. Gözüne kestirdiği bir hizmeti sonuna kadar uğraşıp netice almayı hedefleyen, azimli bir hocadır. İstidat ve sebat gördüğü her öğrencisiyle yakından ilgilenen, kâğıdın, mürekkebin, hattın her inceliğini bizzat gösteren, gerektiğinde öğrencilerin evine kadar gidip, öğrencilerini de evine seve seve kabul eden, izzet ü ikramda bulunan babacan bir hocadır. İlk yıllarda bize tek nede çay, ıhlamur, cehri ve soğan kabuğu ile kâğıt boyamayı tarif etmiş, evinden getirdiği nişasta bulamacı ile âhar yapmayı göstermişti. Ben bunları evde büyükçe bir tepsinin içinde deniyor, meşklerimi de bu kâğıtlara yazıp kendisine gösteriyordum. Bu kâğıtların rengi ve parlaklığı bir gün hocanın dikkatini çekti ve "Sana biraz kâğıt versem bana da boyar mısın" dedi. Tabii şeref duyduk, mutlu olduk. Dersten sonra evine kadar gittik ve bana rulo halinde bir tomar kâğıt verdi. Fırsat buldukça bunları boyuyordum ve en güzellerini hocaya götürüyordum. Ders sırasında gelenlere bunları gösteriyor, âferin, maşallah diyerek taltif ediyordu.

Tabii bizim evdeki tepsiler daha büyük ebattaki kâğıtları boyamaya yeterli gelmediği için, bir gün Hocamız 70x105 ebadında kocaman bir tekne yaptırmış, bi-

raz daha kâğıtla birlikte arabasıyla görev yaptığım camiye kadar getirmiş, “bundan böyle bu teknede boya” demişti.

Bir gün de benim kâğıtları daha çok kuru soğan kabuğu ile boyadığımı bildiği için Hoca bir kamyonet kuru soğan getirdi. Gözlerime inanmadım. Belki 20-30 çuval soğan. Meğerse adamcağızın biri Toptancılara bitişik olan Sebze Haline bir kamyon soğan getirmiş, sata-mayınca bir kenara döküp gitmiş. Hocamız da bunu görünce bir kamyonetin aldığı kadar yüklettirip getirmiş. Halbuki 2-3 çuval soğanın kabuğu ile dünyanın kâğıdı boyanır. Tabii ne yapalım, şaşırдық, gülüştük, sevindik, komşulara dağıttık ve tomar tomar kâğıt boyadık. O sene bol bol soğan yedik. Boyayıp en güzellerini götürdüğüm bir gün Hocamız ruloları açıp bakınca çok memnun olmuş, yüzünde güller açmış ve bana hatırı sayılır bir bahşiş vermişti. Allah razı olsun, gözü gönlü bol bir insandır.

1997 yılında bir hat sergisi açmak için Osmaniye Belediyesi fakiri davet etmişti. Hem hocamın müsaadesini almak hem de sergiye koyacağım yazıları görmesi için hânemize davet etmiştim. Kararlaştırdığımız akşam Hocamız evimize teşrif etmiş, çorbamızı, çayımızı içmiş, çocuklarla ilgilenmiş, yazıları tek tek incelemiş ve bana beklemediğim bir cesaret vermişti.

İkinci olarak Hüseyin Hocamız, İslâm ahlâkının en temel kavramlarından olan “tevazu”un ete kemiğe bürünmüş halidir desek, sanıyorum mübalağa sayılmaz. Düşünün ki, bir sanat-kâr, dalının her türlü incelikleri-

Hüseyin Öksüz'ün Kuddûsi Doğan'a icazet verdiği gün. Lâlezâr, Şubat-2003

ni bütün dünyanın kabul ettiği üstadlarından öğrenmiş, iğneyle kuyu kazarcasına icazetini/diplomasını almış, şarktan garba en ünlü salonlarda sergiler açmış, eserleri seçkin koleksiyonlara girmiş, sayısız ödüller almış, eli para görmüş; fakat kibirin gururun yanından yöresinden dahi geçmemiş, icabettiğinde çarşıda tek başına yürüyen, insanlarla selamlaşan, dostlarıyla oturup etliekmek yiyen bir dost... İşte Hüseyin Öksüz bu. Hiçbir başarısı olmadığı halde devlet dairelerinde bir köşe kapanların, biriki kopya albümle piyasaya çıkıp kendisini gençlerin ilâhesi sananların, biraz şöhrete erince küçük dağları ben yarattım havasıyla yanlarında birkaç korumayla gezen tiplerin hâleti nerede, bizim dünyaca ünlü Hocamızın duruşu nerde...

Bilindiği üzere Hocamız Sü-
lüs-Nesih icazetini asrımızın en
mümtaz hattatlarından Hâmid
Beyden, Ta'lık icazetini yine bu
sanatın duâyen ismi Uğur Der-
man Beyden almış, uluslararası
hat yarışmalarında birincilik al-
mış, TBMM Üstün Hizmet Ödülü
gibi erişilmesi güç ödüllerin sa-
hibi olmuş, Mehmet Memiş, Fa-
tih Özkafa, Abdurrahman ve Ah-
met Depeler gibi seçkin hattat-
ları yetiştirmiş, 80'li, 90'lı yıllar-
dan sonra yapılmış sayısız cami-
nin kubbe, kuşak ve diğer yazı-
larını hazırlamış, Güzel Sanatlar
Fakültesinin açılışında ve deva-
mında birçok katkısı olmuş, hiz-
metleri ve eserleri ortada olan
velûd bir sanatkâr ve hocadır.
Yani şöhretse şöhret, ödülse
ödül, akademisyenlikse akade-
misyenlik... Bunların hepsine
nail olmuş bir insanda hiç kibir,
gurur, kasılma, etrafındakilere
bağırıp çağırma olmaz mı? Şah-
sen ben hiç şahit olmadım. Bil-
diğim kadarıyla Hocamız 1944
doğumlu ve bugün 70 yaşını
geçmiş durumda. Fakat ders sı-
rasında bazan öyle anlar yaşa-
nır ki, hocamızın keyfi de yerin-
deyse öyle bir muhabbet başlar

ki, hoca kim, öğrenci kim, karı-
şır gider.

Bazı kimseler başarılarını
“Ben yaptım” diyerek çenesinin
altına değnek yapar ve bu gö-
rünmez değnek yüzünden o ki-
şiler burnu havada bir kibir âbi-
desi oluverir. Hüseyin Hoca ise
başarılarını Hz. Süleyman'ın de-
diği gibi “Bu Rabbimin lütf u ke-
remindedir” (Neml Suresi, 40)
diyerek başının üzerine koy-
muş, bu lütfun ağırlığı altında
başı öne eğik bir üstad, tevazuun
resmi ve timsali olmuştur.

Gözlemleyebildiğim kadarıy-
la Hüseyin Öksüz Beyin bir di-
ğer vasfı da dini değerlere ve
mukaddesâta karşı son derece
hürmetkâr oluşudur. Aslında
Hat Sanatının özünde bu zaten
olmazsa olmaz bir husustur.
Mukaddesata saygısı yoksa za-
ten o kimseden hattat olmaz.
Hüseyin Hocamızda bu husus
gözle görülür, elle tutulur şekil-
de ayan beyandır. Kon Tv'nin ilk
yıllarında ben de haftada bir
saat “Divan” adıyla bir program
hazırlıyordum. Altı ay kadar de-
vam eden bu programın birine
Hocamızı davet etmiştim. Proğ-

ramın ilerleyen dakikalarında, bir Avustralya dönüşü uçakta Peygamber Efendimizi rüyasında gördüğünü ve hazırladığı yazıları elleriyle dokunup incelediğini ve beğendiğini anlatmıştı. Nasıl duyulduğunu, heyecanlandığını gözlerimizle görmüş, hepimiz hislenmiştik.

Diğer taraftan Hoca mesela Osmanlıları çok sever ve itibar eder. Dünyada genellikle sanatçıların devlet adamlarıyla araları iyi gitmemiştir. Osmanlılarda ise tersine, özellikle musiki, şiir, hat, tezhib, ebru, cilt, minyatür gibi sanatlar hep el üstünde tutulmuş, bizzat padişahlar fiilen bu sanatı icra edip kollamışlardır. Hüseyin Hocamız bunları zaman zaman anlatır ve “Bir konuyu Osmanlılar icra etmişse ben bunu dikkate alırım” derdi. Mesela bir zaman ilahiyatçı bir profesör camilere Allah’ın adının yanısıra Peygamberimizin ve halifelerinin adlarının da yazılmasını eleştirmiş, bunda şirk kokusu vardır mealinde bir şeyler söylemişti. Bir ders sırasında bu mevzu gündeme gelince Hocamız, “Onu boşverin siz Osmanlıya bakın Osmanlıya” demişti. Bunlar kuru bir hayranlığın ifadesi değildi elbette.

Hat Sanatının geleneklerine elbette bağlı bir sanatkârdır hocamız, ama yeniliklere de tümüyle kapalı değildir. Bazı malzemelerin, yazıların klasik formlarının zaman zaman dışına çıkmaktan sakınmaz, konunun ana iskeletine dokunmadığınız sürece bunlara müsama-hakâr bakar, yeni denemeler yapar, ufku geniş bir üstad...

Rabbimiz kendisine bundan sonra da hayırlı, sağlıklı, uzun

Hüseyin Öksüz’ün kardeşi müzehhip Sami Öksüz.
(1954-2004)

ömürler ihsan eder inşallah. Bu arada hocamızın mushafını bekleye bekleye öldük, sırası gelmişken belirtelim.

Burası yeri midir bilmiyorum ama Hocamızın sevgili kardeşi, Zümrüt Apartmanının çökmesi sırasında vefat eden merhum müzehhip Sami Öksüz ağabeyle ilgili de bir cümle ilave etmek istiyorum. Ben Sami ağabeyi gördükçe, konuştuğunda kendime derdim ki, “Demek ki sadece İstanbul Beyefendisi olmazmış, bir de Konya Beyefendisi olurmuş”. Ne güzel bir insandı... Ne zarif bir beyefendiydi... Mekanı cennet olsun. Âmin.

HATTAT HÜSEYİN ÖKSÜZ

Muhterem dostum, Hüseyin beyi Konya'ya tayin olduğum 1985 senesinde tanıdım. Konya Ticaret Odası'nda açılan Hüsn'ü Hat sergisine davetliydim, orada eserleri incelerken sahibi ile tanıştım. İyi ki tanışmışım. Zira Zevklerimiz hatta görünüşümüz bile aynı imiş. 1985 senesinde bu tarafa birbirimizi gönülde taşıyoruz.

Hak dostu muhterem bir zat sohbetinde dünyadaki dostluğun (gerçek, ivasız ve garazsız dostluk) ruhlar alemindeki yakınlıktan ileri geldiğini buyurmuştu. Öyle sanıyorum ki "Kulu belâ"da, "Ahd-i Atik"te herhalde ruhlarımız birbirine yakındı. O nedenle uzun yıllardır dostluğumuz devam etti. İnşallah, takdir olunan vadenin sonuna kadar ve ondan sonra da Alem-i Beka'da devam eder.

Konya'da görev yaptığım aşığı yukarı on senelik süre içinde herhalde en fazla iki gün birbirimizi görmemiştir. Özellikle uzun yaz günlerinde mesai bitiminde günün ve mesleğin verdiği manevi yorgunluğunu gidermek için biraz sohbet, biraz musiki biraz edebiyat görüşmesi yaparak vakit geçirirdik. Bizim için bu zamanlar sığınılacak liman gibiydi.

Hüseyin Hocam aileden güzel sanatlar genleri ile yüklü olarak geldiği için onu çalışırken, yazı meşk ederken seyretmek dahi

insana huzur ve gönül zenginliği kazandırır. Abdi aciz bu fakirde, karınca misali yazmasam da seyretmeye doyamadığım levhalarından tezhiplerden gönül hanesini zenginleştirmeye çalışırdım.

Kışın Pazartesi günleri yaptığımız "oturma"larda adeta akademik çalışmalar yapar, Hüseyin hocamın "Tashihi Huruf'unu seyreder Konya'nın maddi manevi büyüklerine ait menakıplarını dinler ayrıca musiki meşk ederek ilahiler, nat'ı şerifler söylerdik.

Hüseyin Hocamla bunca senelik beraberliğimde tebessüm eksikliğini hiç görmedim. Kızıp, bağırıp, çağırma, kırıp dökme, hele insanı incitme gibi konular onun defterinde yoktu.

Nar-ı ve nur-u, hilat ve kefeni birleşmiş Makam-ı Rıza'ya ulaşmış, insan-ı kamildi. Kendi yazdığı levhalardeki "İlahi ente maksudi ve rızaike matlubi" kelam-ı kibarının manasına ve sırrına vakıftı. Hüseyin Hocam hakkında söylenecek söz çok, fakat söylenenler, görün köy kılavuz istemez misali onu anlatmaya yeterli. Kendisine sağlıklı uzun ömürler, nice nice eserler vermesini diliyorum. Mevcut eserleri, yetiştirdiği talebeleri ile ecdadı rahmetle andığı ve onların emanetini gelecek nesillere aktardığına şüphe yoktur.

Sihhat ve selamet nizayla.

HÜSEYİN ÖKSÜZ HOCAM

Hasan
YAŞAR

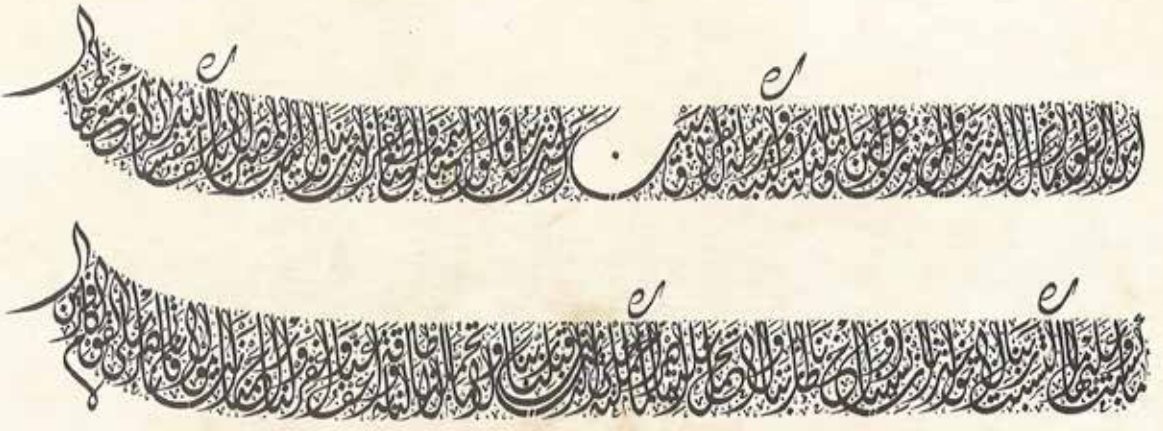
Rahmetli Mehmet Eminoğlu Hoca'm vasıtasıyla tanışmıştık Hüseyin Öksüz Hoca'mla. O yıllarda Öksüz Hoca Koyunoğlu Kütüphanesi'ne uğrar, Eminoğlu Hoca ile çok hoş sohbet ederler, ben de dinlerdim. Zaman zaman Eminoğlu Hoca'mdan öğrendiğimiz kadar Osmanlıca yazıları okuyorduk. "Divani yazıları" hızlıca okuduğumuzu gördüğünde: "Biz yazıyoruz, Hasan Hoca da okuyor" diye iltifatına mazhar olmuştuk. İlerleyen zamanla birlikteliğimiz artarak devam etti.

2007 yılında Koyunoğlu Müzesi'nde açtığımız Destegül Sanatlar Mektebine ve açtığımız sergilere gelip giderdi. İnsanlara karşı saygılı ve nazik tavırlarıyla tam bir Konya çelebisi tavrıyla herkesi kendisine hayran bırakırdı. Dünya çapında bir hattat olması, yanı sıra dünya çapında hattatlar yetiştirmesine rağmen mütevazı ve vakur tavrı hiç değişmedi. Son dönemlerde Karatay Üniversitesine başladıktan sonra daha sık görüşme bahtiyarlığına eriştim. Sadreddin Konevi Sempozyumu kitabının kapağında "Konevi" yazısını kullanmak istedim. Hüseyin Öksüz Hoca'mın imzası da "Konevi" olduğu için uygun olacağını düşündüm. Kendisinden izin almak için telefon ettiğimde ertesi gün kendi hatt-ı destiyle istediğimiz büyüklükte yazıp getirmişti. Kitabın kapağı o

şekilde çıktı ve çok beğeni topladı.

Daha sonraları "bezm-i muhabbet" toplantılarında da beraber olmaya başladık ve o, bu toplantıların vazgeçilmezlerinden birisi oldu. Hem nüktedanlığı hem hafızasının sağlamlığı çok az bulunur cinsten olduğunu, dolayısıyla Konya'nın önemli hafızalarından birisi olduğunu söyleyebilirim. Kendisinin hatıraları mutlaka dinlenmeli ve kaleme alınmalıdır. Son elli yılın, Konya'nın sanat, musiki ve edebiyat ortamına dair bilgiler Hüseyin Öksüz Hoca'mın hafızasında bütün canlılığını korumaktadır zira. Öyle ki, Ali Kurucu'nun hatıratında bile Hüseyin Öksüz Hoca'mdan bahsedilmektedir. Bezm-i muhabbet toplantıları bizim fakirane de olduğu gün Hüseyin Öksüz Hoca'mın ney üflediğini bildiğim için: "Hocam neyiniz varsa alın gelin" diye bir nükte de ben yapmıştım. Karşılığında da o akşam ondan güzel bir ney taksimi ve tasavvuf musikisinden örnekler dinlemiştik. Hüseyin Öksüz Hoca'm iyi bir musikişinas olduğu kadar da de çok ciddi bir musiki arşivine sahiptir.

Uzun zamandır Koyunoğlu Müzesi'nde yürüttüğümüz İkinci Sohbetleri'nde Hüseyin Öksüz Hoca'mı konuşmacı olarak dinleme fırsatı bulduk. Dünyanın dört bir yanındaki camilere yazmış ol-

Hüseyin Öksüz'ün Uluslararası Hat Yarışması'nda mansiyon kazanan Celi Divani Levhası.

duğu eserlerden çok güzel örnekler sergiledi. O toplantıda bir camii yazısını 6-7 metre uzunluğundaki sahnede sergilenmesi muhteşemdi.

Karatay Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Geleneksel El Sanatları Bölüm Başkanlığını yürüten hocamın Osmanlıca bilgisinin çok iyi olduğunu biliyordum; fakat öğrencilerine öğretim elemanı olarak istişare neticesinde fakiri seçmiş olması tevazuunun zirvesi olarak değerlendirilebilir. Karatay Üniversitesi'ne derse başladıktan sonra Hüseyin Öksüz Hoca'mla teşrik-i mesaimiz daha da arttı elhamdülillah ve bu

sayede birçok malumatı da elde etme fırsatını yakaladım. Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde ilk hat eğitiminin nasıl başladığını ve heyecanını hocası Hat-tat Hamit Aytaç'ın ağzından aktarışı ve daha nice hatıralar fakirde unutulmaz izler bırakmaya devam edecek inşaallah. Bu arada hat yarışmasında dünya birincisi, ikincisi ve üçüncüsü olan öğrencileri Mustafa Parıldar, Abdurrahman Depeler, Doç. Dr. Fatih Özkafa, Seyit Ahmet Depeler'i ve zat-ı âlîlerini tebrik ediyor Allah'tan daha nice sağlıklı ömürler diliyor, dest-bûsî ediyorum.

KENDİ KALEMİNDEN HÜSEYİN ÖKSÜZ

Yrd. Doç. Dr.
Hüseyin
ÖKSÜZ

1944'te Konya'nın Şihalaman Mahallesi, Öksüz ailesinin ilk torunu olarak doğdum. İlkokula Köprübaşı İlkokulu'nda Ahmet Öğretmen'in (Ahmet Öney) sınıfında başladım. Eski İlahiyat mezunu olan Ahmet Öğretmenin üzerimde hala tesiri vardır. Meşhurlardan Mehmet Keçeciler, Ahmet Öksüz, Mermerci İbrahim Kabakçı ile aynı sınıfta idik.

İlkokuldan sonra, 1956 yılında İmam Hatip Okulu'nun karşısındaki hafızlık kursuna verildim. Burada üç yıl müddetle Konya'nın kurrâ hâfızlarından **Kuli Hoca Hasan Hüseyin Efendi**'den hafızlığa çalıştım. 12 sayfa okuduğum sıralarda, 1959 yılında Konya İmam Hatip Okulu'na nakloldum. Burada da yine Konya'nın çok tanıdığı ve kurrâ hâfızlardan **Hasan Hüseyin Varol Hoca Efendi** Kur'an-ı Kerim hocamdı. Kur'an Kursunda iken Ramazanlarda mukabele okumak için seçtiğim gibi, İmam-Hatip'te de İplikçi ve Sultan Selim Camilerinde mukabelelerde son sahifeleri okudum. 70'li yıllarda Konya'dan naklen, televizyon ve radyo yayınlarında okunan mevlitlerde ilahi grubunda bulundum. İmam-Hatip'te okuduğum yıllarda zaman zaman iftihara geçen talebeler arasında yer alıyordum.

Bir gün babam beni sormak için okula gidip, öğretmenler odasında kendini tanıttınca, Sanat Tarihi hocamız Murat Bey babamın yanına gelerek "*Veysel Ağabey, Hüseyin çok zeki ve yetenekli bir çocuk; onu mutlaka Güzel Sanatlarda okut*" demiş.

Babam birkaç gün sonra bu olayı bana anlatırken bu tavsiyeyi pek ciddiye almadığı yüzünden anlaşıyordu. Kaderin cilvesi ben sonunda güzel sanatlarla haşır-neşir olup Güzel Sanatlar Fakültelerinde hoca oldum. Bu yıllarda önce kaval sonra ney yapıp üflemeğe aynı zamanda musikimizle de ilgilenmeye başladım. Bir-iki yıl sanat tarihi hocalığımızı yapan müzeler müdürü **Mehmet Önder** hocamıza, ders esnasında sorduğum bir soru üzerine sınıfa hitaben "*Çocuklar! Bu arkadaşınıza iyi bakan, bu ilerde büyük adam olacak*" demişti. O yıllarda Hacıvezirzade hocamıza rastladıkça elini öper, duasını alırdık. Bayramlarda ziyaretine gider, sabah namazlarında ve Cuma'larda Aziziye Camiinde arkasında namaz kıldım. Bütün Konya'lılar gibi ben de onun güler yüzünü görmek, duasını almak için adeta fırsat kollardım. O yıllarda Konya'da Saîd-i Nursî Hazretlerini de Mevlana Caddesinde bir arabanın içinde görmüştüm. Kardeşi Abdülmecit Efendi bir yıl Arapça hocalığımızı yapmıştı. Dr. M. Hulûsi Baybal, Arif Etik, Fatih Göktay, Ruhi ve Semiha Fıçlalı gibi hocalarda okuduk. 60'lı yıllarda babamın ailecek dostları olan Dr. Ali Kemal Belviranlı, Fevzi Özçimi, Diş Tabibi Seyit Birlik ve Nuri Yılmazgil, Muhammer Tolasa, Prof. Dr. Ruhi Fıçlalı, Tahir Büyükkörükçü Hoca efendi ve Abdurrahman Öksüz, Halil İbrahim Sayar (sonradan kayınpederim oldu) ile sık sık ev sıra toplantıları yapılırdı. Evimizde Mahmut Sami Ramazanoğlu Hazretleri, Necip Fa-

Hasan Hüseyin Kulak

Hasan Hüseyin Varol

Selahattin Hidayetoğlu

zıl Kısakürek, Mehmet Şevket Eygi gibi zevat sohbet etmişlerdir.

O yıllarda da İmam-Hatip mezunlarını üniversitelere almazlardı. Hafızlığa çalıştığım yıllarda müezzin olacağımı düşünürdüm. İmam-Hatipte okurken de imam olacağımı hayal ediyordum. “Lise mezunu olursam üniversiteye gidebilirim ve doktor olabilirim” düşüncesine kapıldım. Babamın da desteği ile önce Ereğli Lisesi’ne, bir ay sonra da, önce kabul edilmediğim Konya Gazi Lisesi Fen Bölümü’ne, 5 Fen A Sınıfına nakloldum. İyi derece ile mezun olduktan sonra, 1966 yılında İstanbul’da Eczacılık Yüksek Okulu’nda tahsilime başladım. İstanbul’daki ilk yılımda Konya’da, Hz. Mevlana soyundan olan ve Edebiyat Fakültesinde okuyan Selahattin Hidayetoğlu ağabeyim ile aynı semtte Teşvikiye’de oturuyorduk. İlk ney çalışmalarımı ondan aldım. O senenin yaz tatilinde Konya’da Rık’a hattını da ondan çalıştım. Kendisi Hattat Halim Efendi’nin talebelerindendir. Benim hem musikide hem hatta ilk hocam odur.

İstanbul’a gelişimin ikinci yılında Hattat Hamit Hoca’ya talebe oldum. Konyalı talebe arkadaşlar za-

man zaman bazı evlerde toplanıyorduk. Bu toplantıların birinde Hüseyin Kutlu ve arkadaşlarının kaldığı evde toplanmıştık, orada Hüseyin Kutlu’nun Hamit Hoca’dan hat dersleri aldığını öğrendim. Beni de hocaya götürmesini istedim. İlk cumartesi dersine beraber gittik. Hamit hoca ilk Sülüs “Rabbi Yessir” meşkimi yazdı. Yazdığı meşkle beraber, yazdığı kamış kalemi de bana verdi. O kalemi hala aynen saklamaktayım. Bu arada şunu da söyleyeyim üstatlardan Halim Efendi, Necmettin Efendi, İsmail Hakkı Altunbezer ve Üdi Câhit Gözkan beyin hediye ettiği kalemleri de muhafaza etmekteyim.

Hamit hocaya, eczacılığı bitirinceye kadar her cumartesi devam ettim. Çok defa hocayı yalnız bulurdum. Geldiğimi görünce “Ooo... gel evlat gel” derken sevindiği her halinden belli olurdu. Ders bitince de kolay kolay bırakmazdı. Bazen misafiri olursa meşkimi ona gösterecek “işte bu Hüseyin Efendi hem eczacılıkta okuyor, hem de hat çalışıyor, ne güzel yazmış değil mi?” diyerek beni heveslendirirdi. Böylece eczacılığı bitirinceye kadar her hafta devam ettim. Okulu bitirince vedalaşmak için gittiğimde gözlerini ayırarak “sakin evlat yaztın bırakma” dedi.

Ben “ama hocam ben Konya’da yaşıyorum her şeyimiz orada ve evliyim” dedim. Hocam tekrar “sakın evladım yazıyı bırakma; sen meşkini yaz mektupla gönder ben sana gönderirim” dedi. Bu habere çok sevindim. Konya’ya döndükten sonra meşklerimi mektupla göndermeye başladım. Mektupların gelip gitmesi 20 günden önce olmuyordu. Bu arada zaman zaman Ahmet İyioldu Bey’e ve o zaman mimarlık talebesi olan Muharrem Hilmi Şenalp Bey, hocaya meşklerimi götürüp bana gönderiyorlardı. Allah onlardan razı olsun, böylece bu çalışmalar Hicri 1401 (M. 1981) yılına kadar 13 yıl devam etti. Bir gün Hüseyin Kutlu Hoca ile Hamit Hoca’yı, Üsküdar Numune Hastanesi’ndeki odasında ziyarete gittik. Daha önceden yazmış olduğum bir ayet ve Fatıha suresi yazılı kıt’a’yı elinde tutan Hüseyin Efendi kıt’ayı hocaya uzattı. Hamit hoca kıt’a’yı incelerken Hüseyin Efendi “Efendim bu kıt’a’ya bir icazet yazar mısınız” dedi. Hamit hoca yazıyı yeniden incelemeye başladı. Düzeltmesi gereken birkaç harfi gösterdi ve “yazayım evladım” dedi. Bir ay kadar sonra ziyaretimde icazeti yazmıştı ve “Son zamanlarda yazdığım en güzel icazet oldu evladım” dedi. O günlerde zaman zaman basında yayınlanan röportajlarda icazet vermiş olduğu talebeleri arasında beni de sayardı. Bir gün talebelerimden öğretmen Erkan Aslan Bey “Bir gün sonra İstanbul’a gideceğini Hamit Hocayı da ziyaret edeceğini” söyledi. “Selamımı söyle fakat hoca (yazı göndermedi mi) diye sorar. Bir yazı yazayım da götür” dedim. O gün evde “va’fü annâ, va’fir lenâ...” ayetini sülüsle yazdım. Erkan bey selamımı söyleyince “Aleykümselaaaaam... yazı göndermedi mi?” diye sorar. O da yazıyı verir. Hoca o ayeti bağıra bağıra defalarca okumaya başlar. Sesi koridorlarda yankılanır. Erkan bey

hocadan yazıyı isterse de vermez. Vefatından sonra Hattat Hasan Çelebi bana “Senin (va’fü annâ...) yazın hocanın metrukâtı arasında çıktı, ona ben el koydum. Bendedir. Haberin olsun” dedi. Hamit hoca ile hatıralar ayrı bir biyografi olur. Başka zamana bırakalım.

Bir gün yine Hüseyin Kutlu hocayla beraber iken (1969) bana “Hamit Hoca’ya (Hocam ben ta’lik de çalışmak istiyorum) dedim. Hocam (Sülüs’ü bitirelim) dedi. Ben de ondan habersiz Uğur Be’ye (Uğur Derman) gidiyorum” dedi. Ben de bir iki ay sonra Hamit hocaya aynı şeyi söyledim. Hoca da “Sülüs’ü bitirelim, Sülüs’ü bitirelim. Sülüs’ü yazan hepsini yazar” dedi. Bende Hüseyin Kutlu Efendi’ye beni de Uğur Bey’e götürmesini söyledim, beraber gittik. Uğur Bey’in Gümüşsuyu’ndaki Eczahanesi’ne gittik. Ta’lik dersi almak istediğimi Hüseyin Hoca söyledi. Eczahanenin arka tarafına geçtik. Bana Necmettin Efendi’nin Ta’lik meşklerini verdi. Bazı tarifler yaptı. Hemen hemen tamamı mektuplarla devam eden Ta’lik çalışmalarım, birkaç defa inkıt’a uğradiysa da 1988’den itibaren ara vermeden çalışmalarımı devam ettirdim. H.1425 (M.2004)’te icazet nasip oldu. Ta’lik icazetimin zamanı bir rekor olsa gerek (2004 -1969=34). Çünkü Ta’like başlamamla icazetimin yazılması 34 yılı bulmuştur. İstanbul’da eczacılık ve hat çalışmalarımın yanında musiki çalışmalarım da devam ediyordum. İlk yıllarda Selahattin ağabeyimle ney çalışmaları yaptık. İlk neyimi Cihangir Camii İmamı Mustafa Efendi’den aldık. Pek güzel bir “mansur ney” idi. Sonraki yıllarda Çağaloğlu’daki Milliyetçiler Derneği Korosu’nda musiki çalışmalarım da devam ettim. Üstat Nezih Uzel’in rehberliğinde çalışıyorduk. Nezih Bey dededen Mevlevî bir aileye mensuptu. Kla-

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'den Kültür Sanat Büyük Ödülü takdimi.

sik musiki ile Mevlevî musikisine aşına, tavırları gayet güzel bilen bir üstattı. Uzun yıllar bir gazete de

(Milliyet) köşe yazarlığı yapmıştı. 1970-1980 yılları arasında Konya'da ihtifallerde mutrip'ta görev yaptı. Milliyetçiler Derneği Korusu'nda Burhan Şahin, Mehmet Duransoy, Ender Ergün, Memduh Cumhuri, Udi Dr. Oruç Güvenç gibi meşhur simalar da vardı. Her yıl bir defa konser veriyorduk. Konserlerin öncesinde Sabahattin Zaim, Samiha Ayverdi gibi muhterem simaların sohbetleri oluyordu. Cumartesi akşamları Kubbealtı Konferansları'na devam ediyorduk. İki haftada bir Şan Sinemasında Türk musikisi konserlerine devam ediyorduk. Bu konserlerde Münir Nurettin Selçuk, Sadi Hoşses, Emin Ongan, Recep Birgit, Alaaddin Yavaşca gibi üstatların soloları yanında genç yetenekleri de büyük bir zevkle dinlerdik. Kandil Geceleri Mevlitlerini okuyacak hafızları önceden tespit ederek mevlit dinlemeye o camiye vakitlice giderdik. Fırsat buldukça yolumuz Beyazıt tarafına düşerse ikindi namazlarını Beyazıt Camii'nde kılarak cami imamı Abdurrahman Efendi'nin latif mihrabiyelerini dinlerdik.

1970 te eczacılığı bitirip Konya'da eczane açtım. Bu yıllarda musiki çalışmalarımız her hafta birimizin evinde yıllarca devam etti. Bu gruplarda kanuni Memduh Derin, Muammer Tolasa, Udi Necati

Çelik, Neyzen Arif Biçer ve Neyzen Sadrettin Özçimi, Fevzi Özçimi, Diş Hekimi Nuri Yılmazil, Hafız Hüseyin Arı gibi isimler vardı. O yıllarda Konya Tasavvuf Mûsikisi Korosu olmadığı için İstanbul'dan gelen mutrip heyetine biz de Arif Biçer başkanlığında Sadrettin Özçimi, ben ve Mehmet Kılınç neyzen olarak katılıyorduk. İhtifaller vesilesi ile Konya'ya gelen birçok ilim, fikir ve sanat adamlarını tanımış oluyorduk. Bunlar arasında Halil Can, Aka Gündüz Kutbay, Doğan Ergin, Kadri Şençalar, Ahmet Özhan, Tahir Karagöz, Ahmet Hatipoğlu, Necdet Yaşar, Nezih Uzel, Kani Karaca, Sebahattin Volkan ve Andaç Arbaş'ı hatırlıyorum.

Hattat Hamit (Mayıs 1982'de) vefat ettikten sonra hat sanatına ilgi sanki birden bire arttı. İslam Konferansı Teşkilatı kuruldu. Teşkilatın İstanbul'daki birimi olarak da İslam Sanat Tarih Kültür Araştırma Merkezi (İRCİCA) Yıldız Sarayında kuruldu. Başkanlığına Prof. Dr. Ekmelettin İhsanoğlu getirildi. Ekmelettin Bey, Mısır Kahire'de doğmuş, büyümüştür. Ezher Üniversitesi müderrislerinden Yozgatlı İhsan Efendi'nin oğludur. Hattat Hamit'i Mısır'da iken bilen, hat sanatına aşina bir kişidir. Hattat Hamit, Muhsin Demironat ve Rikkat Kunt'un belgesellerini yaptırdı. 1986'da Hat sanatı tarihinde ilk defa Hat Yarışması yaptırdı. Bu müsabaka "I. Uluslar Arası Hattat Hamit Hat Yarışması" adıyla yapıldı. Bu müsabakalar olimpiyat gibi her 3 yılda bir yapılmaktadır. Geçen yıl 9. su yapıldı. Bu müsabakaların 1986'da yapılan ilkinde Celi Divani'de I. lik Celi Ta'lik'te I. Mansiyon, Celi Sülüste II. Mansiyon kazandım. 3 yıl sonra II. Uluslararası müsabakada (1989) Celi Divani'de ve Nesih dalında Mansiyon kazandım. Ondan sonrakilere katılmadım. Londra Britich Museum'da 3

Hattat Hüseyin Öksüz ve Denetiminde Yazıları Hazırlanan Camiler

Konya'da Bulunan Camiler:

- 1- Kapu Camii
- 2- Organize Sanayii Camii
- 3- Hacıveyiszade Camii
- 4- Medaş Camii
- 5- Parsana Camii
- 6- Hatip Camii
- 7- Sayar Camii
- 8- Tahir Hoca Efendi Camii
- 9- Meram Ayanbey Camii
- 10-Muammer Tolasa Camii Seydişehir
- 11-Mehmet Hulusi Baybal Camii
- 12- Hacı Ahmet Kolat Camii
- 13- Hafız Ahmet Efendi Camii
- 14- Meram 99 kubbeli Cami

Konya Dışındaki Camiler:

Kocatepe Camii Taçkapısı	Ankara
Siteler Camii	"
Eryamanlar Camii (2 adet)	"
Hacı Bulut Camii	Alanya
Halilur Rahman Camii kapıları	Ş. Urfa
Debbioğlu Camii	Hatay
Yurt Dışındaki Camiler:	
Sydney Auburn Camii	Avustralya
Rotherdam Mevlana Camii	Hollanda
Zaandam Camii	"
Denhaak Camii	"
Gladbeck Camii	Almanya
Dusseldorf Camii	"
Troysdorf Camii	"
Volongog Camii	Avustralya
Almata'da 3 Cami	Kazakistan
10-Miçurum Camii	Kırgızistan
11-Latham Camii kapı yazıları	A.B.D. Newyork
Troy	

Kapu Camii merkez kubbe. Sydney Auburn Camii Avustralya

İCAZET VERDİĞİ TALEBELERİ

Mehmet MEMİŞ (İstanbul)
İsmail ÖZTÜRK (İzmir)
Kuddûsi DOĞAN
Fatih ÖZKAFA
Tahir GÜÇLÜ
Esat GÜÇLÜ
Geylânî El ĞARBÎ (Tunus)
Abdurrahman DEPELER
Seyit Ahmet DEPELER
Esmâ DEPELER
Seval KISA
Esra PEKÇAĞLAR
Hatice Sevde BAŞPINAR
Saliha YEGENLER
Mustafa PARILDAR (İstanbul)
Sami NADDAH (Şam-Suriye)

İCAZETİ YAZILMAKTA OLANLAR

Hülya AKINCI
Erol ÇAĞLAYAN
Murat OKUMUŞ
Nihat KAĞNICI
Kasım Hoca
Emine AYHAN

eserim sergilenmektedir.

1987'de Kültür Bakanlığı'nın Devlet Türk Süsleme Sanatları Yarışmalı sergisinde hat dalında 1.lik, 1988 Bağdat Dünya Hattatları festivali vesilesi ile düzenlenen yarışmada yazdığım bir Hilye-i Şerife ile başarı ödülü kazandım. Son yıllarda bu başarıları talebelerim devam ettiriyor. Bunlar; Abrurrahman ve Ahmet Depeler Kardeşler, Fatih Özkafa, Mustafa Parıldar, Mehmet Memiş, Suriye'den Sami Naddah, Tunus'tan Ceylani Ğarbiy'i sayabilirim.

Konya'da hat sanatımızın yerleşmesinde, birçok hattatın yetişmesinde Mevla bizi vesile kıldı. Hamdolsun. Ayrıca tezhip, ebru, çinicilik sanatlarımızın da ilk defa Konya'da başlamasına öncülük bize nasip oldu. 2000 yılından beri Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin açılışında Gelenekli Türk Sanatları Bölümü'nün kurulmasına da öncülük ettim. Oradan yaş haddi dolayısıyla emekli olduktan sonra şimdi de K.T.O. Karatay Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölüm Başkanlığını devam ettiriyorum.

Konya'da yurt içinde, yurt dışında ve dünyanın çeşitli ülkelerinde camilerin yazılarını yazdım. Tezyinatına nezaret ettim.

Sayısı bini geçen muhtelif hat levhaları yazdım. Bu levhalar iki ayrı kitap olarak basıldı. İlki 2009'da Konya İl Kültür Müdürlüğü; İkincisi Necmettin Erbakan Üniversitesi tarafından 2014'te basıldı. 2010 TBMM Başkanlığınca "Üstün Hizmet Ödülü"ne layık görüldüm. 2013 T.C Kültür -Turizm Bakanlığı "Kültür Sanat Büyük Ödülü"ne layık bulundum. Ayrıca milletimizin kurumlarınca birçok ödüle ve takdir beratlarına layık görüldüm.

